

arne.viste@lyse.net

Fra: <arne.viste@lyse.net>
Dato: 16. mars 2013 15:25
Til: <kontroll-konstitusjon@stortinget.no>
Kopi: <arne.viste@lyse.net>
Legg ved: Justisdepartementet.pdf
Emne: Anmodning om kontroll av forvaltningens gjennomføring av §110 i Grunnloven

BAKGRUNN

Jeg hadde middagsbesøk av en asylsøkerfamilie (med endelig avslag) en søndag like før jul. Far fortalte meg at det verste med behandlingen i Norge var at han var frattatt arbeidmuligheten da han ikke fikk beholde skattekortet. Dermed ble han også oppsagt fra en etter hans mening god jobb som vaskehjelp på sykehuset, der han tidligere kunne bidra og betale sin skatt.

GRUNNLOVENS §110

Jeg leser:

Det paaligger Statens Myndigheder at lægge Forholdene til Rette for at ethvert arbeidsdygtigt Menneske kan skaffe sig Udkomme ved sit Arbeide.

MINE 2 SPØRSMÅL ER

Hvordan kan min venn fratas skattekortet når en samlet statlig myndighet er grunnlovspålagt å legge forholdene til rette for at han skal få jobbe og skaffe seg inntekt?
Har ikke grunnloven "høyere rang" enn alle andre lover og regler og forskrifter?

KOMMUNIKASJON MED FORVALTNINGEN

For å få svar på mine 2 spørsmål har jeg:

- Ringt riksadvokaten som satt meg videre til sivilombudsmannen
- Sivilombudsmannen satte meg videre til Justisdepartementet
- Justisdepartementet tok i mot min henvendelse, og svarte meg i et brev som er det direkte grunnlaget for denne henvendelse til kontrollkomiteen. Se vedlegg.

DENNE HENVENDELSE

Det fremkommer av svaret fra justisdepartementet at de anser grunnloven som "et utslag av vår tids sosiale ideer og må sees på mer som en programerklæring". Det er svar på mitt spørsmål om grunnlovens juridiske rang som jeg ønsker en juridisk vurdering av.

Videre hevder Justisdepartementet at §110 "ikke gir juridiske rettigheter til enkeltindivider". Det må være fordi de anser grunnloven som en programerklæring og ikke juridisk bindende. Jeg mener §110 tydelig gir en individuell rettighet til å kunne kreve at myndighetene arbeider for at forholdene legges til rette. Og Grunnloven er vel like juridisk bindende som alle andre lover i dette landet? Eller tar jeg feil?

Videre fremkommer det at Justisdepartementet anvender §110 kun på landets borgere, og ikke på "ethvert arbeidsdyktigt Menneske", altså også asylsøker med endelig avslag eller andre utlendinger. Det undrer meg da at denne paragrafen gjør et slikt unntak fra grunnlovens andre paragrafer som vanligvis omtaler "borgere" og ikke "mennesker". For å vurdere dette trengs det juridisk kompetanse, og ikke bare synsing av politikere, administrasjon eller vanlige borgere som

meg.

Min forståelse av norske lover er at ulovlig opphold i landet må straffes med utviselse, fengsling, bøtelegging eller andre aksepterte straffemetoder. Men at det ikke kan gjøres ved å hindre mennseker arbeide. Justisdepartementets vurdering er at det ville være "problematisk dobbeltkommunikasjon". Det må skyldes kommunikasjonen mot det Justisdepartementet frykter er en stor mengde potensielle asylsøkere. Og ikke kommunikasjonen mot disse uten lovlig opphold. Ikke engang Anders Behring Breivik straffes ved å miste retten til arbeide, uten at det innebærer noen "problematisk dobbeltkommunikasjon". Dersom kommunikasjonen med de potensielle asylsøkerne i utlandet skjer ved ulovlig behandling og straff av de med ulovlig opphold i Norge, er det mye mer problematisk. Både menneskelig og juridisk.

På kontrollkomiteens nettsider leser jeg:

Komiteens arbeidsområde er kontroll med at regjeringen og forvaltningen gjennomfører de vedtak som fattes i Stortinget.

Derfor ber jeg nå om at kontroll-komiteen med bakgrunn i ovenstående gjør en kontroll med at regjeringen og forvaltningen gjennomfører Grunnlovens §110.

Dersom jeg tar feil og denne saken ikke faller under komiteens ansvarsområde ber jeg om veiledning i henhold til forvaltningslovens §11.

Med vennlig hilsen

Arne Viste

Marknesringen 2

4052 RØYNEBERG